

Skatteministeriet
Den

J.nr. 2005-711-0048

Til
Folketingets Skatteudvalg

L 110 - Forslag til skatteforvaltningsloven.

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 81 af 21. marts 2005.

Kristian Jensen

/ Kaj-Henrik Ludolph

Spørgsmål 81: Hvorledes vil ministeren klare en reel behandling af det stærkt stigende antal direkte henvendelser til ministeren om konkrete lignings- og ansættelsesspørgsmål, der vil fremkomme som følge af, at hele det konkrete ligningsarbejde m.v. bliver en statslig embedsmandsopgave under ministerens direkte ansvar?

Svar: Der er fast administrativ praksis for, at ministeren – medmindre Folketinget helt undtagelsesvis har bestemt andet – ikke kan afgøre, hvordan nogen skal ansættes med hensyn til indkomstskat, told, afgifter m.v. Jeg modtager af den grund ikke direkte henvendelser om de områder, hvor administrationen i dag er statslig, f.eks. skatteansættelse for juridiske personer og ansættelse af afgiftstilsvær, i nævneværdigt omfang.

Den faste administrative praksis foreslås lovfæstet ved skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 1, hvorefter skatteministeren ikke kan træffe afgørelse om en ansættelse af skat eller om en vurdering af fast ejendom, herunder om de med sådanne ansættelser forbundne bevillinger eller dispensationer. Skatteforvaltningsloven fastslår, at afgørelseskompetencen er placeret i told- og skatteforvaltningen, og regulerer, hvorledes og til hvem der kan klages over told- og skatteforvaltningens afgørelser.

Et væsentligt formål med fusionen mellem den statslige og den kommunale skatteforvaltning er, at den giver mulighed for en højere kvalitet og højere grad af ensartethed og retssikkerhed i sagsbehandlingen gennem skabelse af stærke faglige miljøer inden for enhedsforvaltningens rammer. Der vil over de næste år blive taget en række initiativer, der alle har det overordnede formål at forøge kvaliteten i sagsbehandlingen. Det indledende skridt tages allerede med skatteforvaltningslovens kapitel 8, der indfører bindende svar på hele ministerområdet bortset fra toldområdet og giver mulighed for, at man også kan opnå bindende svar om dispositioner, der er foretaget.

Målet er, at flest mulige sager skal finde deres korrekte afgørelse allerede i 1. instans. Det vil begrænse både antallet af egentlige klager og antallet af henvendelser til mig. Jeg forudser ikke, at antallet af direkte henvendelser, som ikke umiddelbart kan videregives til behandling ved de rigtige klageinstanser, vil komme til at udgøre et problem.